

Frederic Soler (Pitarra) (freud)

Les peres a quarto

Pessa en un acte

Bonavia i Duràn. - Impressors
Carrer Boqueria, 20. - Barcelona

LES PERES A QUARTO

PESSA EN UN ACTE

ORIGINAL DE

FREDERIC SOLER HUBERT
(Serafi Pitarra)

*Estrenada en el Teatre Català (Romea,) la nit del 20 de
Mars de 1883.*

PRIMERA EDICIÓ

BARCELONA
CASA EDITORIAL DE TEATRE
BONAVIA Y DURAN - Impressors - BOQUERIA, 20
1915

REPARTIMENT

PERSONATGES

ACTORS

Senyora Clara	<i>Sra. Mirambell</i>
Dolors	- <i>Palà</i>
Senyor Pere	<i>Sr. Fontova</i>
Doctor Xarol	- <i>Virgili</i>
Mossèn Serà	- <i>Muns</i>
Pasqual	- <i>Molas</i>
Manelet	- <i>N. N.</i>

L'acció en Barcelona, en 1846.

ACTE ÚNIC

Botiga de cereria

ESCENA PRIMERA

MANEL *i* PASQUAL, *mes tart* DOCTOR XAROL,
i després SENYORA CLARA

PASQ. Serà aquí, com cada dia,
trovant-s'hi amb mossèn Serà.

MANEL ¿I jo no puc amagar-me,
per sentir a n'ells?

PASQ. Detrás
del taulell, potsê podríes
fer la teva.

MANEL (*Examinant-lo.*) Sí, és vritat,
és buit de dins i no és fàcil
que ningû ho pugui pensar.
Res, m'hi fico, i tú quan vinguin,
perque amb tota llibertat
puguin explicar-se, veste'n,
i deixa'ls tots sols.

PASQ. Doncs, au.

MANEL ¿Què vols dir?

PASQ. Que veig que venen.

MANEL Doncs fiquèm al forn el gall.

XAROL Bon dia i bon' hora, jove.

PASQ. Deu lo guard, doctor Xarol.

- XAROL   ¿I el teu amo?
PASQ.   A pendre'l sol.
XAROL   ¿I ta mestressa?
PASQ.   No's trova
                  a casa en aquest moment,
                  més si *gusta* pendre assiento.
                  Miri; em sembla que la sento.
MANEL   (*Amagat i treient el cap cada volta que parla.*)
                  (*\ punt de solfa.*)
                  (*La senyora Clara entra pel fons amb mantellina de*
                  beïata.)
XAROL   Amb l'intent
                  sols de veure-la una estona
                  he vingut.
CLAR.   Ahl ¿Es vostè?
                  No m'ho creia, en bona fè.
MANEL   (*Detràs del taulell.*)
                  (*¡Quina alegria li donal!*)
XAROL   ¿Què tal, com anèm?
CLAR.   Per ara...
XAROL   Vés i dú la medicina. .
                  a tú t'ho dic, Pasqual, vina;
                  la recepta per la Clara.
PASQ.   Però, si l'amo'm demana,
                  dirant que m'han enviat.
                  Vaja, doncs.
XAROL   Torna aviat.
CLAR.   Pobre noi, que'n té de llana.

ESCENA II

XAROL, CLARA i MANEL *amagat*

- XAROL   I tal si'n té; amb aquest si
                  que no hem de teme mai dols.
                  Sempre que havem d'estar sols
                  hi ha medi per fe'l sorti.
CLAR.   Però hem de cuitâ abans no vingui.
XAROL   No, encare tardarà un poc;
                  la medicina va al foc
                  perque més se l'entretengui,
                  i mentrestant sense noses
                  vostè i jo estarèm aquí.
CLAR.   Endavant, doncs, ja pot di.

MANEL (Oh! Que'n sentirem de coses.)
XAROL Diguim, senyora Claret, ¿m'estima?

MANEL (Bombal)

CLAR. Jo?

XAROL (Salamer.) Sí.

MANEL (¿Si ja comensèm així, còm acabarem?)

MANEL Barbeta,
boqueta, nasset, clotets,
que té en aquestes galtones,
aquestes mans tan bufones,
aquest còs, aquests peüets...

CLAR. Anèm, vaja, *anda* burleta.

MANEL (Sí, ja; mira't la vellota)

CLAR. Veu? Ja m'ha sofocat tota.

XAROL Oh! ¿i qui l'estima, Claret?

Es el meu pensament sol.

CLAR. Em fa perdre la xaveta.

XAROL I a mi ¿qui'm vol? Eh, maqueta?

CLAR. Oh! jo, jo, doctor Xarol.

XAROL ¡Tant guapa! ¿É'a tanta tossa?

Amb gracia...

CLAR. Vostè'n té a coves.

MANEL (No sé si cap penja robes
n'ha aguantat mai de tant grosses.)

CLAR. Ai; sí, sí, doctor Xarol

XAROL Ai, Clara, quina ventura.

MANEL (Ai, fillets meus, si això dura.)

CLAR. Si no'l veig no tinc consol.

Afiguri's so's jo qui era
quant vostè no'm freqüentaba,
que'l vehinat m'anomenava
la beziata farinera.

Amb vint anys de matrimoni
que tinc amb el meu espòs,
veure un home que ell no fós,
per mí era veure'l dimoni.

Veliaquí la meva vida
avans de que jo per re
hagues vist mai a vostè,
resignada i compungida;
peró'l vaig coneixe, i... ail

MANEL (¡Ai, la mare!)

CLAR. La patilla,
el posat, l'ull que li brilla.

MANEL (Ai; que li dona un desmai.)

- CLAR. Ah! Traidorot!
XAROL Vostè sí
que és la traidorota.
- CLAR. Jo?
¡Ai, no, no; no pot sê això,
jo peço, pobre de mí!
Jo me'n tinc de confesar,
no, no, no; faci'l favor,
no'm parli mai més d'amor.
No'm vulgui fer condemnar.
- XAROL ¿Fer-la condemnar, senyora?
¿No ha conegut per ventura
que això és una passió pura
com la claror de l'Aurora?
¿No veu que és pur mon amor?
- MANEL (¡Ai, aquest mestre que's maua!)
- XAROL ¿Li he dit mai ni una paraula
que sigui contra l'honor?
- CLAR. Ah! Això no, això és vritat.
- XAROL De vostè lo que'n vull és
el cor, el cor.
- MANEL (¿I què més?
Vejam si ho dirà aviat.)
- XAROL El cor i lograr que tingui
confiança en mí'l senyor Pere.
- CLAR. Cregui que li té i entera.
Ara li durà, quan vingui,
aquells sis mil rals que ahir
li va demanar vostè.
- MANEL (¿Què tal? Ja sabèm per què
sent l'amor.)
- CLAR. Ail
- XAROL Un suspir.
- CLAR. ¡Ai, senyor doctor Xaroll!
- XAROL Ai, Claretà, i digui... (Transició.)
- CLAR. Enraoni.
- XAROL ¿Puc contà amb que avui em doni
ell els sis mils rals?
- CLAR. Si'ls vol
no ha de fer res més que dir-li
i tot seguit els tindrà
perque l'he convenut ja
- XAROL ¿Li ha dit que puc oferir-li
que és un negoci segú?
- MANEL (¡Amigo, fill, quin aucell!)
- XAROL Si perdèm...
- MANEL (Pagarà ell.)

XAROL Si guanyèm...
MANEL (Tho quedes tú.)

CLAR. Res; ja ho sab, doctor Xarol.
En Pere i jo la confiança
tenim en vostè i's cansa
en và explicant el que vol
fer de nostres capitals.
No'ns ha de dir mai per rê,
tot lo d'ell és de vostè.

MANEL (Fins la dòna.)

CLAR. Som formals.

XAROL Bé, molt bé, senyora Clara.
Oh! Això augmenta'l meu amor.

CLAR. No ho digui més. per favor.

XAROL Amor impossible ara,
però .. que amb el temps, qui sab,
perxò no ha de desitjar se,
però podria enviudar-se...

CLAR. Ah! És la que porto de cap.

MANEL (Qui la dú al cap és el pobre
del teu marit)

CLAR. Si jo un dia
em quedés viuda i tenia
la sort de treure'm de sobre
en Pere, ja sab que ho rondo,
ja sab que a vostè vull sols;
ja'm coneix.

MANEL (Sí, però vols
que't conegui més a fondo.)

CLAR. Miri, si ja ho tinc pensat,
que, com veig que lo temps vola
i'm voldria quedar sola
si ell mort per casualitat,
li vaig a di are una cosa
que encare ningú'n sab rê.

MANEL (Digui.)

CLAR. Per parlâ amb vostè,
la noia en casa 'm fa nosa,
i tant per xò, com per veure
de treure un obstacle aviat,
la tanco demà passat.

MANEL (¿Qué diu are?)

CLAR. L'haig de treure
perque, ja veurà... es fa gran,
ja té certa picardia
i si ella are descubria
que vostè i jo'ns voiem tant,

podria dir-li a son pare
i amb això ni hi vull ser flonja,
per çò és que la tanco, monja,
al convent de Santa Clara.

MANEL (Li tancaríes si jo
no m'espabilés)

XAROL ¿I ara
està en lo mateix son pare?

CLAR. Ell és qui més vol això.
¿Què no veu que'l pobre Pere
és tant d'iglesia?

XAROL Ah! Això sí,
diuen que's un gran carlí.

CLAR. Ah! I en tanta de manera.
¿No veu que pe'l seu ofici
de ceré..?

XAROL Sí; és cosa vista

CLAR. Li convé tant sê *carlista*...

XAROL Bè, és clar, ja ho veig.

CLAR. El desfici

seu és que si'ls lliberals
ens priven les professons
no ven atxes ni blandons,
i allavors, fills, anèm mals.

XAROL Sí, ja ho veig.

CLAR. Per çò ell ara
veig que ha dispost, amb unió...

MANEL (Amb intenció.)

(Hola, una conspiració.)

XAROL Expliquis, senyora Clara.

CLAR. Una junta de vicaris
i rectors que diuen que,
si no'ls ho destorba rê,
treuràn els estafalaris
dels lliberals i duràn
don Carles per rei d'Espanya.

MANEL (Sí, sí; agafat per la ganya.)

XAROL Bé, bé, anèm doncs, vaja, avant.

CLAR. Doctor Xarol.

XAROL A la vista.

Ja torno d'aquí un instant,
que ara m'estàn esperant.

CLAR. Veu? Ja'm quedo tota trista.

XAROL ¿No diu que d'aquí una estona
ell em darà'ls sis mil rals?

MANEL (No n'hi veuràs cap de tals.)

CLAR. Ah! Els sis mil rals, sí.

XAROL I doncs, dòna.
Els vindré a buscà i de pas
la veuré a vostè altre cop.

CLAR. Ah! Això vull, tenir-lo aprop.
MANEL (Quedarà amb un pam de nas.)
XAROL Vaja doncs.

CLAR. Fins d'aquí un rato,
XAROL Clareta. (Acariciant-la.)
CLAR. Doctor Xarol.
(Xarol es posa un petó a la mà i pregunta amb fingit amor.)

XAROL Veu? ja li he posat, ¿ho vol?
MANEL (Mira't el metge beiato.)
CLAR. ¿I vostè, el vol?
(Fent el mateix i preguntant-li.)
(¿I... vostè?)

MANEL Tingui. (Tirant-li un petó.)
XAROL Tingui. (Id.)
CLAR. Tingui, tingui.
XAROL (Vaja, foc granejat.)
MANEL Vingui.
CLAR. (Amb exagerat horror.)
XAROL Ah! No, això no, d'aprop rê.
MANEL (D'aprop no més el pistrinc.)
CLAR. Té raó, dispensi.
XAROL Senyora ...
CLAR. Ja ho veig, só una pecadora.
XAROL Contingui's...
CLAR. Sí, ja'm continc.
XAROL Aquí ha d'està l'heroisme.
CLAR. Més, i'l cor?..
XAROL No'n faci cas:
el nou, no desitjaràs
la muller de ton prohisme.

CLAR. ¡Reina Santíssima! (Horroritzada.)
XAROL Luego
torno per 'quells sis mil rals.

CLAR. Torni que'ls tindrà puntuals.
¡Oh, em té bojal!

XAROL I a mí, cego.
(Se'n van cada hu per un costat.)

ESCENA III

MANEL, *sortint del taulell*

MANEL Bé, molt bé, molt bé, molt bé·
com hi ha món que l'amagada
ha sigut aprofitada,
de resultes pescaré
una xicota ben maca
que té un dot regularet;
esquivaré al pillo aquet
que amb la seva fullaraca
ha omplert de sebes el cap
d'aquesta beiata tonta,
no més que, perque aixís conta
robâ 'l pistrinc que li sab;
i salvaré de la ruina
al pobre mestre cerer.
Ja sé lo que tinc de fer;
seguim ara la rutina
de lo que jo ja he pensat,
i anem, ans que ningú vingui.
Si ho logro tot, quant ja ho tingui,
prometo un ciri... apagat. *(Se'n và.)*

ESCENA IV

SENYOR PERE i PASQUAL

PERE Ail ail ¿Vols dir que 'l que ix are
no és en Manelet?

PASQ. L'he vist,
però no sé si ell deu esser
o un altre pe'l seu estil.

PERE ¿I la Clara?

PASQ. No's trobava
gaire bona; per çò dic
que 'l doctor Xarol fa un rato,
perque l'ha vist defallint,
li ha receptat per curar-la
això que jo porto.

PERE Sí.

El mateix deurà curar-la
això que allò dels malvins
que ahir va donar-li. Vés-ni,
dòna-li i surt tot seguit
que tens de lligar cerilles
pe'ls tres funerals del Pi.

(Pasqual se'n và amb la medicina.)

Ah! Ara sí que si's logra
el que avui s'ha decidit
a la junta, el rei d'Espanya
ja és de cert don Carles...

PASQ. *(Tornant.)* Diu

que se sent que'l mal li mimba.

PERE Oh! En havent-la el doctor vist

ja se sab, ja la tens bona.

PASQ. Sí, això si que ella...

PERE ¿I què'n diu?

PASQ. Que les professons es priven.

Veliaquí lo que li dic.

(Agafant cerilles i fent-ne feixos.)

ESCENA V

Els mateixos i MOSSÈN SERÀ

M. SERÀ Que Déu lo quart, senyor Pere.

PERE Mossèn Serà, Déu lo quart,

PASQ. Estèm parlant del nostre art.

M. SERÀ ¿I què tal, què's diu, prospera?

PERE Per ara, gracies a Déu...

M. SERÀ Bé; això fa de bon sentí

¿Vol un polvo?

PERE Bé. *(Prenent i ensumant.)*

PASQ. ¿I a mí?

M. SERÀ No; veuràs, no cal el teu.

PERE Endemés, deia ara aquet

que priven les professons.

M. SERÀ Bé, deixem-nos de cansons.

Com que hi ha un clero que admet

que aquesta gent que'ns governen

puguin esser lliberals,

senyó Pere, anèm molt mals,

tant ells com els que hi alternen;

per xò li dic a vostè

qué tregui en Manel d'aquí.

PERE   ¿En Manel? pobre de mí,
                  ¿què vol que no vengui rè?
M. SERÀ   En Manel es lliberal.
PERE   Però va a la professó.
PASQ.   Oh! ¡I va a totes!
PERE   Sí, senyó.
                  Hi va i ell és el puntal
                  que m'aguanta la botiga.
                  Treure'l? Ca! ¿Què tinc de fer?
                  ¿De què viu are'l cerer
                  ja que tant vostè m'obliga?
                  D'ensà de l'invent del gas
                  i'l petroli i les espelmes,
                  com vostès no cobren delmes,
                  del cerer ningú'n fa cas.
                  Venèm alguna cerilla
                  per pujar l'escala, cors
                  per presentalles d'amors,
                  comes, una pantorrilla
                  que'ns fa fer per prometensa
                  algú que hi ha tingut mal,
                  i veliaquit el total.

M. SERÀ

Si que es poc.

PERE

Bahl ¿I doncs, què's pensa?

¿Es pot viure amb això? No,
no dona de sí prou pasta;
sort de la cera que's gasta
per anà a la professó.
I com que'n Manelet és
mestre de ball de la colla,
fa de cap dels Paus, de l'olla,
i mai estan per dinès.
Em convé per parroquià
i no'l trec, no m'hi convinc,
que si per amic el tinc
la cera a mí'm comprarà,
i, si renyexo, potser,
i sense potser segú,
com no li priva ningú
anirà a un altre cerer.

M. SERÀ

Bé; això ja ho veig.

PERE

¿I doncs, plaga?

¿Vol que si no fós així
en Manel vingues aquí?

M. SERÀ

Vaja un baliga balaga.

PERE

¿Sab què és? un tarit tarot.

M. SERÀ

Un gat dels frares.

- PERE** Si'l treuen
de per tot ont va.
- PASQ.** ¿Doncs, veuen?
jo'l tinc per un bon xicot.
- PERE** Bé; de bon xicot ho és.
- M. SERÀ** Però... és lliberal.
- PERE** I balla.
- M. SERÀ** I'ns fa dir per la quitxalla:
bolit.
- PERE** Ja li he dit; no més
s'hi pot sê amic per la idea
de que, fent-se professors,
ell les atxes i blandons
compra per la patoleia
dels seus companys.
- M. SERÀ** Bé; però
vostè té una noia aquí,
senyô Pere, i això a mí
em té intranquil de debò.
- PERE** ¿Què ha observat alguna cosa?
- M. SERÀ** No.
- PERE** I doncs, home.
- M. SERÀ** Tant se val,
Al costat d'un lliberal
una noia m'hi fa nosa.
- PERE** Com que vostè ja vigila.
- M. SERÀ** Ah! Bé, això sí.
- PASQ.** (Prou; dormint.)
- M. SERÀ** Però ell vé aquí tant sovint...
- PASQ.** No tinguin por; les enfila
pe'l cantó dels envelats
i'l vals i la varsoviana
i res més.
- M. SERÀ** Bé, un tarambana.
- PASQ.** Però no diu disbarats.
(Apartem de la sospita
que endevinin el que és cert.)
- PERE** Ah! Ni que s'gui un cap vert.
- M. SERÀ** Que ho és.
- PERE** Bé, ningú li quita.
Mes no és la noia tant flonja
que se l'escolti per rê,
sabent, com ja sab vostè
que, pabreta, vol ser monja.
- M. SERÀ** Bé; això ja ho veig.
- PERE** I doncs, plaga,
creguim, no l'hem d'esquivar.

M. SERÀ   Però l'hem de vigilar.
PERE   Si, senyor, ja que li vaga
                  quan al mig dia ha dit missa,
                  i a la tarde surt del cor,
                  vingui aquí.

PASQ.   (Sí, ronqui fort.)
PERE   I si acàs veu res, pallissa,
                  que encare que hi vull sê amic,
                  perque'm fa comprar blandons,
                  si vé amb brocs, fòra cançons.

M. SERÀ   Oh! Que fora un embo'ic.
(*Dolors, per la porta dre'ta fent la be'iatà. Mossèn Serà
veu que Pere remuga.*)

PERE   ¿Què son borreguets això?
                  Cal Es una mica de pa
                  que m'ha quedat d'esmorsà,
                  com sempre tinc defalló.

ESCENA VI

Dits i DOLORS

DOLORS   Bon dia amb la companyia,
                  pare.

PASQ.   Ah! Que maca que és.

PERE   Bon dia, filla.

M. SERÀ   Endemés,
                  ¿vols un pols, noia?

DOLORS   Bé.

M. SERÀ   Tria,
                  aquest és per les senyores
                  i aquest pe'ls senyors...

DOLORS   Aquet.

(*El pren de la capsà i el que ha prés el llensà i fa veure
que estornuda.*)

M. SERÀ   Ah! Veus? Amb aquest polset
                  repara que ja't millores
                  de la migranya.

DOLORS   Ah! sí, sí.

PERE   ¿D'on vens, filla?

DOLORS   De resar.

PERE   ¿Veu, home, veu? ¿Vol duptar
                  quant veu una noia així?
                  ¿Què ja has esmorsat?

DOLORS No encare.
M. SARÀ Bòl ¿I doncs, dòna?
PERE No té esmena.
DOLORS Com que fem una novena,
fem dejuni jo i la mare.
PERE Veu? Aquí té les fal·leres
que la ocupen, oracions.
M. SARÀ Sí, sí; no està per cansons.
PERE Cal De cap de les maneres.
Ja puc ben tranquilitzar-me
PASQ. ¡Ai, ai, ai; pobre de mí!)
PERE I ara, això, ¿què fas aquí?
(A la noia que s'assenta per a cusir la llana blanca.)
DOLORS Em cuso l'hàbit del Carme.
PERE ¿I ta mare?
DOLORS Ha anat a veure
si trova'l doctor Xarol
perque li dongui un consol.
M. SARÀ Pateix?
PERE Uh! I que no's pot creure,
té dolor, flato, migranya,
tos, basqueigs, mal de costat.
M. SARÀ Si que, *amigo*, és un estat.
PERE I, veu? . una cosa estranya.
Ja'n pot sentir de sum sum
i desfici i mal humor,
que si ella veu al doctor;
es posar oli en un llum.

ESCENA VII

Els matelxos i MANEL

MANEL ¡Bon dia i bon' horal
PASQ. Hola!
M. SARÀ Ja tenim aquí'l cap vert.
MANEL ¿Còm và la beiatèria?
PERE Per Déu i 'ls sants, Manelet.
Miri que hi ha roba estesa.
M. SARÀ Per mí això vé de l'infern.
MANEL I bé, diguin, ¿còm ho passen?
PERE Per ara, gracies a Déu...
MANEL I doncs, home, gresca i fora.
Si estant que no'ls fa mal res
i no tenen cap trifulga

ni'ls han embargat els bens
ni'ls hi va de part la dòna
ni'ls te'ls diners el govern,
agafint-se l'un a l'altre
i aquí ballèm l' Apilé
i'l xotis o bé la polka,
o... veuràn, vinguin.

(Els agafa i els va col·locant per a ballar uns rigodons.)

PERE Bé, ¿i què?

MANEL No's mogui.

PERE Però..

MANEL No's mogui.

Ara vosté, vingui.

M. SERÀ ¿Què és?

MANEL Aquí, frente al senyor Pere.

Tú! Pasquall

PASQ. Ah! ¿Jo també?

MANEL També, també; calla i vina.

Doloretets!

DOLORS ¿A on? ¿Qué anèm
a di una part de rosari?

MANEL (Fent-los ballar.)

Nene-nene-nene-né,
xim xim!

PERE Bah! Vagi a la porra.

(Deixant-se de ballar.)

M. SERÀ ¿Ha vist, ha vist si és cap vert?

PASQ. Ail! ¡Reina pura dels Angels!

DOLORS (Senyant-se horroritzada.)

En nom del pare i del fill ..

MANEL Vaja, home, vaja; una tanda
de rigodons. Ne-ne-né!

(Imitant l'orquestra i fent ballar a l'un i a l'altre)

PERE Anèm; vagi, vagi, plaga.

MANEL ¿No volen ballar? Doncs res.

DOLORS Ai, pare; em fa pò aquest jove.

PERE Vés a dins, vés, filla. Veu?

DOLORS Passi ho bé.

MANEL Estigui boneta
i dispensi si l'he ofès,
senyi's quan em vegi i resi
a l'altar de Sant Josep
perque Nostre Senyó'm faci
un bon minyó

DOLORS Ja ho faré.

ESCENA VIII

Els mateixos menys DOLORS

PERE   ¿Ho veu? Tota està esglaiada
M. SERÀ   (Ja'm vé aquella son.)
PERE   Bé, anèm.
                  Ara jo'm trovo que és hora
                  d'anà al Pi, perquè'ls obrers
                  han de pendre determini
                  sobre si aquest any que vé
                  s'han de fer les professons
                  de setmana santa.
MANEL   Això és;
                  ¿per l'any que vé ja procura?
PERE   Bahl ¿I doncs, fill? Obrfm l'ull.
MANEL   Cert.
PERE   Me'n vaig; vostè ara vigili. (*A Mossèn Serà.*)
PASQ.   (*Sí, roncant*)
PERE   Doncs, Manelet,
                  fins a la vista.
MANEL   Servir-lo
PERE   Tornaré per 'llà a les tres.   (*Se'n va.*)

ESCENA IX

PASQUAL, MANEL *i* MOSSÈN SERÀ, *que dorm i ronca*

MANEL   Vaja, ja estèm sols, Pasqual,
                  ¿còm te va de l'amor?
PASQ.   Noi
                  no estic pas massa cotoi.
MANEL   ¿Es a dir que't va..?
PASQ.   Molt mal.
                  No més pensa en sants i misses
                  i resar.
MANEL   Ja és un fatic.
PASQ.   I veig que me'n torno a Vic.
MANEL   ¿Què anyores les llangonisses?
PASQ.   No és la meva mitja tronja
                  i ja ho veig cert, no'm voldrà;
                  amb això, jo, capellà,
                  i ella aquí, que's faci monja.

- I tú ¿què has vist amagat
al darrera del taulell?
MANEL Que si ets net de clatell
ja pots dir que t'he casat.
PASQ. Ara falta no més que ella.
MANEL Jo li he parlat i està bé.
PASQ. Es a dir que diu...
MANEL El voldré.
Veias si tens bona estrella.
PASQ. Com que jo la veig no més
que parlant de novenaris
i dejunis i rosaris
i rectors.
MANEL ¿I no veus que és
per dissimular, pampana?
Ella't vol, t'estima a tú,
amb això ja ho veus segú,
i pots llensar la sotana.
PASQ. Es aquesta ma fal lera;
i si ella'm vol com la vull,
li dono'l sí i penjo avui
els hàbits a la figuera.
MANEL I jo, fill de Vallirana,
amic de la ballaruga,
hi ballaré mentres puga,
perque l'art del ball ens mana,
si un s'entén i balla sol,
que ha de ballâ acompanyat,
vull que ballis abraçat
amb la que ballâ amb tú vol.
PASQ. Bé; ¿però què tinc de fê?
MANEL Casar-vos avui.
PASQ. ¿I còm?
MANEL Jo'l que't juro pe'l meu nom
és que us casèu; veuràs, té.
(Donant-li diners.)
PASQ. Vaja, veig que'ts bò per tot,
mana tú i jo estaré motxu.
MANEL Doncs, corrents a llogâ un cotxu;
ten-lo apunt.
PASQ. I...
MANEL Res, ni un mot,
quant sigui'l cotxu llogat
tornate'n a venî aquí,
deixa'ns fê a n'ella i a mí
i tú estiga't preparat.
PASQ. Vaig.

MANEL Tú! (Per mossèn Serà.
PASQ. Què?
MANEL Ara me'n adono,
¿i si aquest ens ha sentit?
PASQ. No tinguis por, s'ha adormit
com qui vigila. (Se'n và.)
MANEL ¡Qué mono!
I ronca com si tronés.
Si que ja fa prou treball.
¿Què ha perdut la nit al ball?
(El toca i no's desperta.)
No, no; no hi ha por, no hi és.

ESCENA X

Dit i DOLORS

DOLORS ¡Manel del meu cor!
MANEL *Dolores.*
DOLORS ¿M'estimes?
MANEL Oh! Per mí...
DOLORS Ah!
MANEL Ets...
DOLORS Diga-m'ho en castellà.
MANEL *El ángel de mis amores,*
la rubia... vull dir les rosses.
DOLORS ¡Ja, ja! Ja sé com s'escriu.
MANEL És d'un romanso que's diu
El cantor de las hermosas.
DOLORS Ah! sí, sí Jo per l'amor
tot en castellà; vritat?
I's diu que un plat esquerdat
hi parla.
MANEL Fes-me un favor.
DOLORS Dignes, fill.
MANEL Deixa't de palla
i anèm tot seguit al grà.
¿Què no sabs la nova que hi ha?
DOLORS No.
MANEL Doncs sé de cert que...
DOLORS *Calla,*
que mossèn Serà ho sent tot.
MANEL No tinguis por, pesa figures.
DOLORS Tens raó.
MANEL Sents? Ronca.
DOLORS *Dignes.*

MANEL Que la fortuna treu brot;
que han determinat tancar-te
al convent demà passat,
i això és el que m'ha engrescat
a venir aquí a robar-te.

DOLORS Robar-me?

MANEL Sí; ja ho tinc tot
apunt de solfa, i a l'hora
vens amb mí, ens casèm i fora,
tot es fa sense dî un mot.

DOLORS Casar-nos?

MANEL De la manera
més senzilla que has vist tú,
no'n diguis res a ningú
i tenim la ditxa entera.

DOLORS ¿Vols ditxa entera?

MANEL Sí, vaia.

Jo, ja ho veus, guapo i trempat,
tú, que mai ningú ha negat
que ets una xicota caia,
i després els patacóns
que'ns darà de tot ton pare,
vés si hi ha més ditxa encare
viure junts i amb dineróns.

DOLORS Dineróns no, perque ells
enfadats de que jo i tú
sense dir res a ningú
haguèm fet aquells gabells,
no voldrà donar-me'l dot
i, allavors, vés qui'ls ho cassa

MANEL El cassèm, perque tot passa
i la astucia tot ho pot.
¿No has vist en casos igual
el que sempre sol succeir?
Doncs ja no t'ho tinc de dir,
i, armant gran sacramental,
i aixís que'l pare i la mare
saben lo que'ls fills han fet,
i quan de casa'ls han tret
i ha passat un any encara
i'ls hi và'l gendre i la filla
amb un ninot que fa güé,
ja no's recorden de rê,
s'olviden la *manganilla*
de com va sê'l casament;
son padrins, un fiol se'ls dona,
ells li regalen la mona,

som tots ditxosos i Amèn.
Ara aquí en Pasqual vindrà
i tú l'has d'entretenir
que no pugui traslluir
la bomba que explotarà.
Entretant ho arreglo tot.

DOLORS ¿I vols dir que'n surtirèm?
MANEL T'he dit que avui ens casèm.
DOLORS Però'ls pares...

MANEL Res, ni un mot.
Recorda't de que'n Pasqual
creu que per marit el vols
i que ara aquí, en estant sols,
se't declararà.

DOLORS Taball
Ho deus havê armat d'un modo...

MANEL Se't declararà, i després,
perque tot això no's fes
que pogués dû un incomodo,
et proposarà fugi
i portar-te allà ont hi haurà
un cotxu que't portarà
després a casarte amb mí.
Quan ho digui, accepta.

DOLORS Conta.

MANEL Vés si no ho acceptaré.

DOLORS I, sobre tot, fingeix bé.

MANEL Ja sabs que jo no só tonta.

MANEL Be; doncs fins que l'hora arribi
segueix fent-ho sempre així,
i seràs ditxosa amb mí
perque no hi haurà qui ho privi.

DOLORS Vaja, doncs. Adéu, salat.

MANEL Adeu, maca, amor, pitera,
ressalada, *retrechera...*
cuerpo bueno.

(*Apareix Pasqual a la porta i ella dona un giro seguit a
l'escena fingint amb molta hipocresia.*)

DOLORS Ail ¡Vagi, gat!
¡Reina dels Angels! Senyó!
¡Ave María Puríssimal
Jesús! ¡Ai, Reina Santíssimal
Nom del Pare, del Fill... Nol

MANEL ¿I ara això a què vé?

DOLORS ¿Què's creu
que jo só una noia boja?

Ail ¡Còm dec estar de roja!
Jesús! ¡Sant Marc, Santa Creul
(*Se senya i se'n vá fingint horror.*)

ESCENA XI

MANEL i PASQUAL

MANEL No entenc aquesta mudança.
PASQ. ¿I doncs, i això?
MANEL (Ah! Es aquest.
Vetaquí perque ara ella
feia aquí aquest fingiment.)
PASQ. ¿Què és que potsê us barallaveu?
MANEL Ca! Li havia dit no més
que jo també la volia
paraula de casament,
i s'ha posat d'aqueix modo
que semblava un feix de quèts,
perque diu que a tú t'estima
i que no vol ningú més.
PASQ. ¿De debò?
MANEL Tant cert com ara
tú i jo sols aquí parlèm.
PASQ. Oh! ¡Quina alegrí'a 'm dones!
MANEL ¿I el cotxu?
PASQ. ¡Ja està tot llest.
MANEL ¿A on espera?
PASQ. És a la porta
de can Bigorra mateix.
MANEL Vaja, doncs; veste'n a dintre
a mirar si ella's convens;
si ho logres, surts i la portes
an el cotxu tú mateix,
i jo, que ja allí esperant-vos
des de aquest punt estaré,
quant la tinc la deposito
a casa d'uns parents meus
i tornaré aquí per dir-te
tot el que tú tens de fer.
PASQ. Sí? Doncs hi vaig desseguida.

ESCENA XII

MANEL *i després* SENYORA CLARA

MANEL Ah! Ja tinc dugues clivelles
preparades. les demés
anirèm ara enroscant les
per lograr l'objecte meu.
Hola, la senyora Clara,
si que això'ns vé malament;
si se'ns queda aquí, 'ns destorba.
Vejam si jo la treuré.

CLAR. (*Entrant*) M'ha dit que ell aquí vindria,
doncs aquí l'esperarèm.

MANEL Holal! ¿I doncs, senyora Clara?

CLAR. (*Malvinatgel! ¿D'on vé aquest?*)
¿Qué està sol a la botiga?

MANEL Sí; m'he quedat un moment.

CLAR. ¿I la noia?

MANEL Es allà dintre.

CLAR. ¿I en Pasqual?

MANEL Ha anat també,
no sé a on, a dû un recado.
i per çò ha dit que'm quedés.
Aquí—ha dit,—hi ha les cerilles;
aquí'ls ciris; aquí aquests
cors i caps per prometenses,
i com de tot ja 'l preu sé,
m'ha dit: si venen, despatxa,
i en tornant don-me'ls diners.

CLAR. Bé, doncs vaja; li aprecio.
Tantes gracies.

MANEL Ca, de rê.

CLAR. Jo vaig ara a dins a treure'm
la mantellina i corrents
tornaré a surtí aquí fora,
amb això ja veu vostè
que per ara son de sobra
aquí tots els seus serveis.

MANEL Però... sí; ja veurà... sempre...

CLAR. Estigui bonet.

MANEL (*Pensèm*
que si entra a dins i 'ls trova
potser ja fent els farcells,

se'm descubreix la fassesia
i ja no tenim remei.)

(Veig que no se'n và.)

CLAR.

MANEL

(Embestim-la.)

CLAR.

Vaja donques; passi-ho bé.

MANEL

No més un instant, senyora.

CLAR.

Vaja doncs, digui al moment.

MANEL

Es una mala notícia

que jo no sé si és ben fet

dar-li aixís de cop i volta

sense com và ni com vé;

però ja veurà, les penes

s'han de pendre com vol Déu,

CLAR.

Bé, vaja, no m'entretingui,

¿què passa a casa?

MANEL

¿Em promet

guardar la més gran reserva

sobres lo que li diré?

CLAR.

Serè sorda, ai, vull dir muda.

MANEL

Doncs jo espero de vostè

que anem un moment a dintre.

(Ella va al quarto de la noia.)

No, aquí no; a n'al quarto aquest

hi ha la seva pubilleta

i ens pot sentí i no convé.

CLAR.

Però bé, ¿què té de dir-me?

¿No puc sabè'l què pretén?

MANEL

Una cosa que interessa

de pas tant fort a vostè

com a n'al doctor Xarol.

que crec que's un amic seu.

CLAR.

¿El doctor Xarol? Ah! Entri.

MANEL

(Vejam mentrestant si ells

aprofitaràn la estona

per anà al cotxu al moment.)

CLAR.

Passi.

MANEL

Vostè avans, senyora.

CLAR.

Vostè avans. ¿Què deurà ser?

(Se'n van els dos.)

ESCENA XIII

PASQUAL i DOLORS, després SENYOR PERE
i MOSSÈN SERÀ

(*Ell mudat i ella amb mantellina i vestit negre.*)

- PASQ   ¿Son fora?
DOLORS   Sí.
PASQ.   Doncs al cotxu.
DOLORS   (Quan torni ja seré d'ell.)
PASQ.   Ahl ¿Mossèn Serà?
DOLORS   Cal Ronca,
                          ¿qué no veus que 'ns guarda?
PASQ.   Anèm. (*Se'n van.*)
PERE   Al demés, sí, com li deia
                          n'estic tip, senyor Xarol.
                          Holal Ep! (*Tocant l'espallla a mossèn Serà.*)
M. SERÀ   Què?   (*Despertant.*)
PERE   ¿Vostè tot sol?
M. SERÀ   Còm? Què? ¿Què vol dir? Jo creia...
PERE   ¿I això, que potsè dormia?
M. SERÀ   Jo, no senyor. ¿Jo dormir?
PERE   ¿I en Pasqual?
M. SERÀ   Degué sortir.
PERE   Ahl ja; ¿i vosté no ho sabia?
M. SERÀ   Sí; si m'ha dit ans d'anar-se'n
                          que si venia vostè
                          li digués que no hi ha rè.
PERE   Vaja doncs, ja pot tornar-se'n.
                          ¿I aquell trotla de Manel
                          se n'ha anat?
M. SERÀ   Uil Ja fa estona.
PERE   ¿I ha sigut bona minyona
                          la noia?
M. SERÀ   Un àngel del cel.
                          Ja li dic, quan jo vigilo
                          ja pot estar ben tranquil
                          de tot i per tot estil,
                          perque, ja ho sab, m'espabilo.
PERE   Vaja doncs, dongui una volta
                          i després vingui a dinar.
M. SERÀ   Si tenen gust de polsar...
PERE   Gracies.
M. SERÀ   Gracies; tinc resolta
                          la qüestió. Senyor Doctor...
PERE   Mossèn Serà, passi-ho bé. (*Se'n va.*)

ESCENA XIV

SENYOR PERE i DOCTOR XAROL, *després*
SENYORA CLARA i MANEL

XAROL   Veu? Per mí aquest home té
que crec que fa mal olor.

PERE   De rapè.

XAROL   I és molt tanassa.

PERE   Sí; però jo li duc llei,
perque fill, fa molt servei
un capellà en una casa.
Tinc la dòna que fa goig,
tinc la noia joveneta,
i ell vigila una miqueta
i aixís no tinc por que un boig
mentres jo sò fora casa
em pugui dà un que sentir.

CLAR.   Miri; ara 'ls ho podrà dir.

PERE   (Bò; ¿aquí aquesta bala rassa?)

MANEL   Déu lo quart, senyor doctor.
¿Vostè ho passa bé?

XAROL   Per ara...

MANEL   ¿I vostè, es troba bé encare,
senyor Pere?

PERE   Bé.

MANEL   Un favor.

Ja veurà, veurà, no es rê,
és que la seva senyora,
que ja senyora no fòra
si no trovés un perquè,
diu que no'm vol dar la mà
blanca de la seva filla,
perque diu que jo perilla
que sols só bò per ballà.
Això no és cert, ballo 'l vals,
la polka, la varsoviana,
el xotisc, la americana,
fins els rigodons, si cal;
però a més d'això só bò
per rams que volen xavetes.
La «Invencible», de Pasqüetes,
¿sab qui va fundar-la? jo.
La «Dalía», la «Flor d'un dia»,
la «Antigua de Pasqua», «l'Aura»,
la «Estrellita» i la «Rosaura»,

em tenen a mi per gúfa.
Veu? El vals es balla així;   (*Ho balla.*)
la polka així; el rigodón
d'aquest modo; els balls tots son
fàcils i senzills per mí.
¿No és vritat que no faig mal?
Doncs amb el que are faré
i el pograma que 'ls diré
hi vindrà el galop final.
Tingui, vostè aquesta carta, (*Donant-les.*)
vostè aquesta, vostè igual,
vegin si 'l que 'ls dic m' hi val,
miri si 'ls perills m' aparta.
I pensin ja el casament
—perque Pasquia vé aviat.—
La noia i jo a l'envelat
ja marit i mullê essent.
Dolorettes, posa 'l peu aquí,
Dolorettes, posa 'l peu allà,
Dolorettes, si t'agrada 'l xotí,
taralarà lara la lara là.
Ja veurà com quedem bé.
Servir-lo. No, inútil fòra.   (*A Xarol.*)
Als peus de vostè, senyora.   (*A Clara.*)
Molt servidor de vostè.   (*A Pere.*)
  (*Se'n và corrents pe'l fons.*)

ESCENA XV

SENYOR PERE, SENYORA CLARA i DOCTOR XAROL

CLAR.   Vaja un òaliga balaga.
PERE   I bé, rê, un tarit, tarot.
XAROL   Un plagot de la parroquia.
PERE   I ens ha dat cartes a tots.
XAROL   Si 'm permeten.   (*Per a llegir.*)
CLAR.   Vostè és duenyo.
XAROL   Veiam que 'm dirà de nou.
            Les ulleres.   (*Les treu i se les posa.*)
PERE   Les ulleres.   (*També posant-se-les.*)
CLAR.   (*Espantats tots tres apart.*)
XAROL   (*Llegint apart.*) «Estimat doctor Xarol,
            «metge burro i embustero
            «d'aquells de marca major;
            «si vostè per res s'oposa

«a que jo sigui l'espòs
«de la pubilleta filla
«del cerer, ja estic resolt;
«avui se sabrà sens falta
«que vostè, mentres fa l'os
«buscant a la seva dòna,
«se li queda 'ls patacons
«jugant per ell a la bolsa
«i portant li falç el joc
(Oh! Si ho diu, perdo la ganga
i se me'n va a rodar tot)

PERE

(Repetint el que ha llegit baix.)

«Senyor Pere: Tinc les proves
«de que la conspiració
«carlina, avans descuberta,
«és fomentada tant sols
«per vostè i altres persones
«totes del mateix tenor.
«Cartes per vostè firmades
«formen la comprovació;
«amb això, si avui s'oposa
«vostè que jo sigui espòs
«de sa filla Doloretas,
«dono a n'al Governador
«les cartes que tinc guardades
«i se 'n va a Fernando Póo.»
(¿A Fernando Póo? A una isla
que'm farà morros tothom
perque viu que tots son negres?)

CLAR.

(Repetint també el que ha llegit baix.)

«Senyora Clara: L'amor
«que jo sé que vostè porta
«al senyor doctor Xarol
«se li ha descobert; les cartes
«que ell tenia en secret lloc,
«una criada les hi ha preses
«i una d'elles la tinc jo.
«Si vostè, per res, s'oposa
«a que jo tingui l'amor
«de sa filla Doloretas,
«la tindrà com la tinc jo
«Si s'hi oposa, en trec copia
«i ho reparteixo a tothom.»
(¡Ah, pilló! ¡Poca vergonya!)

PERE

Bò; ¿I doncs, Clara? *(Tots dissimulen)*

¿Què és això?

CLAR.

No, ca, rê; una broma estranya

que fa aquest tarit tarot
dient que jo sò lletja i vella.
¿I a tú, què't diu?

PERE Ca! Que jo
sò un jau que tú'm dús les calses
duent com duc pantalons.

XAROL Bé, per l'estil de la meva;
em diu *matasanos*, boig,
metge dels gegants i ximple.

CLAR. Miri, faci com faig jo.

(*Esqueixant les cartes en petits bocins.*)

XAROL Ves si soc de bona pasta
que amb tot i que aquest minyó
que m'ha escrit aquesta carta
m'ha fet un insult tant gros,
que jo, que de sa filleta
desitjo no mes la sort, (*Al senyor Pere*)
m'atreveixo a aconsellar-li
que no's pari en aprensions,
i ja que ell la vol, li casi
donant-los la ditxa a tots.

PERE Home, ¿has vist casualitat?

CLAR. ¿Veiam si penses com jo?

PERE Justament jo ara volia,
sinó perque temerós
estava dels crits d'aquesta,
dir-li que jo estic resolt
a donar-li per esposa.

CLAR. Doncs cregues que tot just jo
estava que no t'ho deia,
per por del teu esbalot.

PERE Ah' ja. Veuràs; jo ho temia
perque sé que si algún cop
ho havíem cregut possib e,
el mateix tú que'l senyor
ens posaven com a furies.

XAROL Oh! Ja veurà, fill; 'llavors
no sabia com se ara
les prendes que té el minyó.

CLAR. Es el mateix que a mí'm passa
Jo ara he parlat fa poc
amb una parenta seva
i ha dit que's bon noi del tot.

PERE Bé, sí, vaja; iguals informes
que'ls que jo he sabut fa poc.

PERE Be; però ara hi ha una gresca.

CLAR. ¿I es?

PERE   Dòna, les raons
que això'ns costarà amb la noia,
perque amb la gran vocació
que ella per ser monja ensenya...
CLAR.   Ella farà el que jo mani.
PERE   Just. El que manèm els dos.
XAROL.   Be; res doncs. Ja es d'ell.
CLAR.   Que vingui.
PERE   (*Que ha entrat i sortit.*)
¡Ai, Deu meu! I quina suó.
Clara; ¡no trobo la noia!

ESCENA XVI

Els mateixos, MOSSÈN SERÀ i PASQUAL

M. SERÀ   Deu els quart de mal a tots.
PERE   Ara aquest ve a detorbar-nos.
M. SERÀ   Per un cas que convè molt,
m'ha demanat companyia
per parlar amb vostè, el noi.
PERE   Parlâ? El blè de les cerilles
que ha de posâ'l cap de trons,
i se'n và al carrê a fê'l dropu
sabent que hi ha compromís gros
de que han d'estar per l'enterro
de demà avans de les nou.
PASQ.   Doncs no han d'estar, nostramo.
M. SERÀ   Ah! ah! Aixís, ànimo noi.
Si acàs ja sabs que t'ajudo.
   (*S'assenta i al poc rato s'adorm.*)
PASQ.   No han d'estar, perquè de cop
ara trencu'l glas, i els crido
que ja vinc a tot resolt.
Pas capellà no vull ser-ho,
penjo, que així ho vol el cor,
els hàbits a la figuera,
i ja que per sort veig jo
de que la Dolors m'estima
i vol portar el meu nom,
vinc aquí i els dic de veres,
— perque ho tinc apuntat tot —
que si de bones en bones
no volen el bé dels dos,
serè avui casat amb ella
per un medi que'm se jo.

CLAR. ¡Ai, el gran poca vergonya!
XAROL ¿Has vist, has vist, quin xicot?
PERE Fuig; dona'm una cadira;
li trenco la nou del coll
i veurà com aquí'l mato
per atrevit i cap gros.
PASQ. Vull la noia, vull la noia,
i si dar-me-la no vol
serà meva d'aquí un' hora
casant-m'hi un senyor rector.

ESCENA DARRERA

Dits, MANEL i DOLORS

MANEL No, perquè jo la volia
i ja t'he guanyat per mà.
CLAR. ¡Que parats es queden! Ah!
DOLORS (¡Es dir que ell ja la tenia!)
PERE Perdó, pare; perdó, mare.
MANEL Però bé, ¿què ha estat això?
Ara 'ls ho explicaré jo
si cal explicar-ho encare.
Hem arribat a n'al Pi;
el rector deia la missa,
i ella, volent ser felissa,
s'ha acostat al altà amb mí,
i de cop hem dit els dos,
jo ditxós i ella ditxosa:
— Vull a n'ella per esposa.
— I jo a n'ell vull per espòs.
Ho habèm fet amb testimonis
i el llas no's pot pas desfer;
ja som marit i muller
igual que altres matrimonis.
I sols es poden venjar
posant-nos a la pressó,
però per 'questa qüestió
crec que deuen recordar
les cartes que jo 'ls he escrit.
CLAR. Sí, sí, no; ben casats siguin.
PERE Sí, sí; si diuen que diguin.
XAROL I dar-ho tot a l'olvit..
PASQ. Be; allavors digues que jo..
MANEL Com aquell que te amor patri.
DOLORS Fill, has treballat per atri.

- MANEL Ara a tots un concell bò.
Tú, Pasqual, a dú sotana;
vostè, doctor, lluny o canto;
amb vostè ja estèm al tanto,
i vostè treguis la llana.
Ara per mossèn Serà
tambe un xic n'hi ha d'habê
- M. SERÀ *(Despertant-se.)*
¿Per mi també? ¿Què hi ha? Que?
- MANEL Que tot està arreglat ja.
- M. SERÀ Ah! ¿Està arreglat? Gracia a Deu.
I... ¿han casat? *(Obrint els ulls.)*
- MANEL Jo i ella.
Bò!
- M. SERÀ ¿Veuen com vigilant jo
tot va anant a n a fi meu?
- PASQ. Sí, ¿com hi ha mon!
- PERE El tros d'ase.
- CLAR. Per ell no te res remei.
- M. SERÀ El que dic, fa molt servei
un capellà en una casa. *(Molt tranquil)*
- PERE Just, i sobre tot dormint.
(Tots demostrant que'l venjen però sense enfadar-se.)
- CLAR. Mireu vos el gata maula
- PERE *(Mirant a Dolors i a Manelet.)*
Calla, si a mi'm sembla faula.
- CLAR. *(Mirant a Dolors.)*
¿I com ens ha estat fingit!
- MANEL Ha fingit, perque vostès
a fingî aixís l'obligaben,
i'l sí que vostès negaven
nosaltres ens l'havèm près.
Aixís els perills aparto
per viure amb tranquil·tat,
perque així ls hauré posat
a tots les peres a quarto.

CATALEG de les obres de Frederic Soler (*Pitarr*)
 que's troben de venda a la *Llibreria de Bonavia i Durà*
carrer Boqueria, 20, Barcelona.

UN ACTE

	Ptes.
A la vora del mar. Comedia . . .	1
El ret de la Sisa. Comedia . . .	1
Cura de moro. Comedia . . .	1
El jardí del General. Comedia . . .	1
La vivor de l'estornell. Comedia . . .	1
La mosca al nàs. Comedia . . .	1
Cafè i Copà. Comedia . . .	1
La dòna i la ballarina. Comedia . . .	1
Per carta de més. Comedia . . .	1
Els cantis de Vilafranca. Co. . .	1
Palots i ganxos. Comedia . . .	1
Les peres a quartó. Pessa . . .	1
La Rambla de les flors. Sarsuela . . .	0'50
La Butifarra de la Llibertat.	0'50
¡Cosos del oncle! Comedia . . .	0'50
Les píldores de Holloway. Co. . .	0'50
Un barret de rialles. Comedia . . .	0'50
En Joan Doneta. Comedia . . .	0'50
El Boig de les campanilles. Co. . .	0'50

DOS ACTES

La casaca i la casulla. Comedia.	1'50
La Campana de Sant Llop. Co- media	1'50
El Teatre per dins. Comedia.	1'50
El Sagristà de S. Roc. Sarsuela.	0'50
La fira de S. Genís. Sarsuela.	0'50
El Moro Benani. Sarsuela	0'50
El pla de la Boqueria. Sarsuela.	0'50
El nya Guadalupe. Sarsuela.	0'50
La festa del barri. Sarsuela	0'50
Els estudiants de Gervera. Sarl. ^a	0'50
A posta de Sol. Sarsuela	0'50
Els Pescadors de Sant Pol. Sarl. ^a	1
La Sabateta al balcó, Comedia	1
La Esquella de la Torratxa. Sarsuela	0'50
El Cantador. Comedia.	0'50
Ous del dia. Comedia.	0'50
Si us plau per forsa. Sarsuela	0'50
Un mercat de Calaf. Comedia.	0'50
La Vaquera de la piga rosa Comedia	0'50
Les carabasses de Montroig. C. ⁿ	0'50
El punt de les dones. Comedia.	0'50
Els Hèroes i les grangeses. C. ⁿ	0'50
El castell dels tres dragons.	0'50
La venjança de la Tana. C. ^a	0'50

TRES ACTES

La Rosa blanca. Drama.	2
La fals. Drama.	2
Les modes. Comedia	2
La bala de vidre. Comedia	2
L'Hostal de la Farigola. C. ^a	2
El dir de la gent. Comedia	2
El Campanar de Palma. Drama.	2
Les papellones. Comedia.	2
L'àngel de la guarda. Comedia.	2
L'Urbanitat. Comedia	2

Els polítics de gambetto. C. ^a	2
El didot. Comedia	2
L'Hereuet. Comedia.	2
La qua de palia. Comedia.	2
El primer amor. Drama	2
Or. Drama	2
L'Apotecari d'Olot. Comedia	2
Les francesilles. Comedia	2
L'últim Rei de Magnolia. Sar.	1
El Comte l'Arnau. Drama.	2
100,000 duros. Drama.	2
Barba Roja. Drama	2
La Rondalla de l'infern. Drama.	2
El monjo negre. Drama	2
El llibre de l'honor. Drama	2
Les joies de la Roser. Drama.	2
O Rei o res. Drama	2
El Rector de Valfogona. Drama	2
El collaret de perles. Drama.	2
La dida. Comedia	2
El ferrer de tall. Drama	2
Els Segadors. Drama	2
Senyora i majora. Drama.	2
El Contramestre. Drama	2
Cercol de foc. Drama	2
La banda de bastardia. Drama.	2
La ratlla dreta. Drama.	2
Sota terra. Drama	2
El pubill. Drama.	2
El diri d'aigua. Drama	2
Batalla de Reines. Drama.	2
La pena de mort. Drama	2
La Creu de la Masia. Drama.	2
La filla del marxant. Drama.	2
El forn del Rei. Drama.	2
Les Claus de Girona. Drama	2
Els Egoistes. Comedia.	2
El Veguer de Vic. Drama.	2
L'infern a casa. Drama.	2
La carta de Navegar. Comedia.	2
La mà de l'Inglès. Comedia.	2

QUATRE ACTES

El trinc del or. Comedia	2
La bruixa. Drama.	2
El pió de la maratra. Drama	2
El timbal del Bruc. Drama	2
Les eures del mas. Drama	2
El Rustic Bertoldo. Comedia	2
Bertoldino. Comedia	2

CINC ACTES

Judas de Keriot. Drama	2
Jesús. Drama	4
El bressol de Jesús. Drama	2

POESIES PREMIADES

Un volúm en foli, de 400 pla-
 nes, contenint 115 poesies,
 amb il·lustracions de Padrós.